

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
 เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖ [เช้า]
ตายแล้วสูญไม่มีในพุทธศาสนา

รวมทองคำแล้วได้ตอนเช้านี้ รวมแล้วได้ ๕๒ กิโล ๔ บาท ๗๕ สตางค์ วันไหน ๆ มีแต่นับเงินนับทองเพื่อคลังหลวงแห่งชาติไทยของเรา นับอยู่ตลอด (ถวายสร้างเจดีย์ที่วัดโศ๓๒ เจ้าคะ) โอ้ย เอาไปแยกไปเลยนะ แยกไปเลยนะเป็นเจดีย์ คือเราไม่ได้เหมือนใครนะ อะไรถ้าลงตรงไหนแล้วต้องไปทางนั้นก่อน ยกตัวอย่างเช่น ไปช่วยวัดโศ๓๒การามวันนั้น ประกาศพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ที่เราเคยช่วยชาติมาเป็นเวลา ๕ ปีกว่า สำหรับวันนี้ให้หมดทั้งหมด ให้ทุ่มเข้าสู่เจดีย์อันเป็นหัวใจของชาติไทยเราทั้งหมดเลย วันนั้นมีเท่าไรทุ่มเข้าหมด ๆ คือไม่ให้แยกให้ยุ่งเหยิงวุ่นวาย ไม่ให้ก้าวก่ายกัน ทุ่มลงหมด

ที่นี้ในระยะที่เราอยู่นั้นก็ทุ่มตลอด พอออกมาเรียกว่าปล่อย ที่นี้เวลามาสับปนกันไม่เหมาะ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เห็นด้วย และไม่ปฏิบัติตามด้วย เป็นอย่างนั้น ไม่ให้ก้าวก่ายทำอะไร เราไม่ประกาศเกี่ยวกับเรื่องเจดีย์เวลานี้ไม่ประกาศ เพราะเราไม่ต้องการความสับสนวุ่นวาย ทองนี้จะประกาศที่ไหนก็ตาม ทองหนึ่ง ดอลลาร์หนึ่ง แม้อยู่ในท่ามกลางวัดโศ๓๒การามทองคำกับดอลลาร์ต้องเข้าชาติร้อยเปอร์เซ็นต์ เรื่องทองคำ กับดอลลาร์จะไปที่ไหน ๆ ก็ตาม ไม่เป็นอะไรกับใครเลย จะเข้าสู่คลังหลวงโดยถ่ายเดียว เท่านั้น อยู่วัดโศ๓๒การามแยกออกหมดเลย ต่างคนต่างทราบทั่วหน้ากัน

สำหรับทางวัดโศ๓๒การามเวลานี้เราไม่ประกาศ เพราะเราประกาศเกี่ยวข้องกับชาติเราโดยตรงอยู่เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ที่นี้เวลาแยกออกไปทางนั้นก็ให้ไปทางนั้น ที่นี้เวลานี้กลับแยกมาทางชาติแล้ว เราก็ตองหมุนไปทางชาติตามเดิม จึงไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหากว่าท่านผู้ใดจะบริจาคก็ให้คิดกันเอง ทำกันเอง จัดการกันเองก็แล้วกัน อย่าให้เราเป็นผู้ประกาศเลยไม่เอา จะสับปน ยุ่ง ทั้ง ๆ ที่เราก็กังหวัดโศ๓๒การาม ห่วงมากทีเดียว ตอนไปดูเจดีย์มาแล้ว เพราะเป็นเจดีย์ของครูบาอาจารย์ที่เราเคารพนับถืออย่างสุดหัวใจด้วย ตั้งแต่หลวงปู่มั่นมา ท่านพ่อลี พระธาตุจะอยู่ในนั้นหมดในเจดีย์นะ เราเคารพสุดยอด แต่เวลานี้ยังพูดอะไรไม่ออก จึงพักไว้เสียก่อน แล้วเราค่อยพิจารณา

เรากะไว้แล้วว่าได้อีกาส นิมนต์ท่านทองมาสนทนากันเรื่องเจดีย์ เราควรพิจารณาช่วยเหลืออย่างไร ๆ เราจะพิจารณาเป็นกรณีพิเศษภายในของเราเอง แต่เวลานี้เรายังไม่ประกาศอะไร ทั้ง ๆ ที่เราก็กังหวัดโศ๓๒การามเหมือนกัน หากยังไม่พูด เพราะทางชาติกำลังหมุนหนักอยู่ เราต้องพักไว้ก่อน ยังไงต้องแยกนั้นแยกนี้ อย่าง

อยู่วัดป่าแยกทางนูนทางนี้ไม่หยุดนะ ทางไหนต่อทางไหน วัดป่าบ้านตาดเป็นศูนย์กลางแห่งการแยกสมบัตินี้ช่วยเหลือ

ทางวัดโพธิสมภรณ์ อุดร เราก็แยกไปช่วยสร้างตึกที่เรียนติดหน้าเขา ๑๗ ล้าน นี้เราก็แบ่งช่วย เราพึ่งช่วยไป ๕ ล้าน ๕ แสน นี่ก็คอยรอจังหวะที่ทางนูนจำเป็นก็วิ่งมาหาเรา ขาดเหลือเท่าไรเราช่วย ทางวัดอโศก นี่ก็แบบเดียวกัน เราพิจารณาทั้งสองน้ำหนักเท่ากัน แต่เวลานี้เรายังไม่พูด เพราะน้ำหนักแห่งชาติของเรามากกว่า เกินกว่าที่นำอันนี้มาเคลอะล้ากัน กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ก่อนนะ เราจะทำเป็นพัก ๆ ไป เพื่อประโยชน์แก่ชาติแก่ศาสนาของชาติไทยเรา เราเต็มหัวใจด้วยการช่วยเหลือ ไม่มีอะไรบกพร่อง ทั้งเจตีย์ทั้งชาติของเรา แต่ควรระวังระยะไหน แล้วค่อยพิจารณา ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้

หลวงตามารู้สึกว่าหนักอยู่มาก แต่หนักด้วยความเมตตาสงสารต่อชาติบ้านเมืองของเรา หนักเท่าไรหลวงตาพอใจนะ ไม่นั่นสลัดไปนานแล้ว นี่หนักเท่าไรก็พอใจหนักพอใจแบก พอใจหาม อย่างที่ว่าแยกแยะตะกั่วนี้ อย่างเจตีย์เราก็พอใจ เราจะต้องพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ๆ ดังที่พูดแล้ว ดีไม่ดีระยะนี้ถ้าพอมีโอกาส ยังจะให้ท่านทอมาปรึกษาหารือกันอะไรต่ออะไร ควรจะพิจารณาอย่างไร เราจะไปพิจารณาเป็นพิเศษเจตีย์นี้เท่าไรล้าน ไม่ใช่ของเล่น เราจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษ เพราะอะไร ๆ ก็เป็นสมบัติของชาติไทยเรา ซึ่งเราจะต้องเทิดทูน

เฉพาะเจตีย์เป็นสำคัญมาก เป็นหัวใจของชาวพุทธเรา แล้วมีครูบาอาจารย์ตั้งแต่พระบรมธาตุลงมา จะอยู่ที่นั่น ประทับอยู่ที่นั่น พระสาวกทั้งหลายด้วย แล้วครูบาอาจารย์สมัยปัจจุบันซึ่งเป็นเพชรน้ำหนึ่ง เช่นหลวงปู่มั่นเป็นต้นด้วยอยู่ที่นั่น เวลาเราก่อนเจตีย์ขึ้นไป เพื่อท่านประดิษฐานอยู่ที่นั่น พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธก็จะได้กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจระลึกไว้ไม่ลืมตลอดไป นี่เป็นทรัพย์ภายในที่เลิศเลอสุดยอด ทรัพย์ภายนอกตั้งที่เราดูเราเห็นกันนั้นแหละ ได้มาหายไป ได้มาเสียไป เป็นธรรมดาจนชินกับมัน ว่ามันได้มาเสียไป

เรื่องความทุกข์ก็ชินกับมัน เลยไม่เห็นโทษเห็นความทุกข์กับสิ่งเหล่านี้ มันต่างอันต่างได้ชินไปตาม ๆ กัน นี่ภายนอกก็เป็นอย่างนั้น ส่วนภายในใจของเราอย่าให้บกพร่องนะ ภายในใจสำคัญมาก

เมื่อเช้านี้ดอลลาร์ได้ ๙๗,๓๒๓ ดอลลาร์ เตียนนี่เอามาเพิ่มอีก ๑,๙๐๖ ดอลลาร์ รวมทั้งหมดได้ดอลลาร์ ๙๙,๒๒๙ ดอลลาร์ นี่จวนจะถึงแสนแล้ว ยังขาดอยู่อีก ๗๗๑ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เราพยายามอยู่ตั้งแต่ทองคำ เวลาที่ทองคำได้ ๕๒ กิโล ๔ บาท ๗๕ สตางค์ ในระยะเดียวกันนี้ คือทองคำเราเวลานี้ได้ ๕๒ กิโล ๔

บาท ๗๕ สตางค์ สำหรับดอลลาร์ได้ ๙๙,๒๒๙ ดอลลาร์ นี่เราก็ค่อนข้างแน่ใจแล้วว่า ดอลลาร์เราจะต้องครบ ๑๐๐,๐๐๐ ก่อนที่เราจะกลับไปอุดร สำหรับทองคำนี้เรายังไม่กำหนด

เรากำหนดไว้แต่เริ่มแรกแล้วว่า การที่จะช่วยชาติคราวนี้ คือวันที่ ๑๒ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันเกิดของหลวงตาบัว ที่แต่ก่อนเราไม่เคยให้ใครยุ่งเลยนะวันเกิดของเรา พูดตามความสัตย์ความจริง ใครมายุ่งไม่ได้เลย ตัดขาดสะบั้น ที่นี้พอเรื่องราวนี้เริ่มขึ้นก็คือ การช่วยชาติของเราเริ่มขึ้นมา แล้วสุดท้ายวันเกิดของหลวงตาบัวเลยยกสูงขึ้นมาะ มีหน้าข้าเจ้าของยังยกอีกนะ วันที่ ๑๒ ข้างหน้าเป็นวันเกิดของหลวงตาบัว เราจะหาเงินเข้าสู่คลังหลวงแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นหัวใจของชาติ ทั้งศาสนาอยู่รวมกันด้วย ยังไงต้องเอาให้หนัก

ก้าวแรกจะขึ้นถึง ๕๐๐ กิโลเลยนะ ยกขึ้นแล้วเดี๋ยวนี้ แต่ก่อนปิด พอว่าชาติเท่านั้นอ่อนลงเลยนะเรา อ่อนลงเลย รับผิดชอบถ้าเป็นเรื่องชาติเรื่องศาสนาของชาติไทย เราอ่อนลงไปหมด ถ้าธรรมดาใครมายุ่งไม่ได้ วันเกิดของเราไม่เคยยุ่งมาแต่ไหนแต่ไร พ่อแม่ครูจารย์มันก็เหมือนกันท่านไม่เคยเกี่ยวเลย จนกระทั่งวันท่านมรณภาพไปไม่พูดถึงเลย ไม่เกี่ยวข้อง มุ่งแต่อรรถแต่ธรรม มันก็เป็นที่รวมแห่งมงคลทั้งหลายอยู่นั้นแล้ว ที่นี้เราไม่ได้วัดรอยแต่เราก็คือเป็นอย่างงั้น จิตใจเราไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับวันเกิด วันเกิดอะไรนะ มุ่งแต่อรรถแต่ธรรม และจากนั้นมาก็ทำประโยชน์ให้โลก

ที่นี้ทำประโยชน์ให้โลก มันหนักเข้าจนกระทบกระเทือนภายในจิตใจ ถึงขนาดร้องโก้ง ทุกอย่างอ่อนลง รับผิดชอบเลย เช่นอย่างวันเกิดหลวงตาบัว ยกขึ้นแล้วนะ ยกขึ้นเพื่อชาติศาสนาของเรานั้นแหละ

วันที่ ๑ พฤษภาคม เป็นวันแรงงานกรรมกร ที่ทุ่งสนามหลวง ทางกรมเขาก็มานิมนต์ให้หลวงตาไปเทศน์ที่สนามหลวง เวลา ๑๑.๓๐ น. ทราบว่าเขาประกาศออกมาอย่างทั่วถึงแล้วเขาจะถ่ายทอดสดทั่วประเทศไทย และออกทั่วโลกด้วยในวันที่ ๑ พฤษภาคม เวลา ๑๑.๓๐ น. กรุณาทราบตามนี้ เพราะวันนั้นเป็นวันอันใหญ่หลวงของชาติไทยเรา ทั้งเป็นวันที่จะรวมทั้งทางโลกทางธรรมเข้ามาผสมผสาน คิดอ่านไตร่ตรองคัดเลือก ความดีความชั่วทั้งหลายในเวลาได้ยินได้ฟังอรรถธรรมแล้วจะได้นำไปคัดเลือก วันนี้จึงเป็นวันสำคัญ ทุกวันก็หากสำคัญแหละ เช่น วันแรงงาน คนไม่มีแรงงานมันตายมานานแล้วแหละ มันต้องมีงานและก็ต้องมีแรงงาน ทำนาก็ได้ข้าวมากินก็ได้แรงงาน กินก็อิ่มท้อง นี้เรียกว่าแรงงาน แรงงานจากการทำงานคือทำนา ผลของงานก็คือข้าว นี้เรียกว่าแรงงาน ผลของแรงงานอีกก็อยู่แล้วก็เป็นสุข นี้เรียกว่าแรงงาน

ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจทั่วหน้ากันนะ เราพยายามช่วยชาติของเรา อย่าให้ตัวของเราด้อยด้วยกำลังของใจที่จะช่วยชาติของตน จากนั้นมันก็ไปด้อยทางทรัพย์สินสมบัติเงินทอง คนเราถ้าต้อยน้ำใจทุกอย่างลดลงไปตาม ๆ กันหมดนะ ถ้าใจมีกำลังแล้วทุกสิ่งทุกอย่างมันจะพยายามชวนขวายมาเอง เอาจนได้ไม่สงสัย กำลังใจจึงเป็นของสำคัญ ในศาสนาท่านปลุกใจเป็นสำคัญมาก แล้วศาสนาของพระพุทธเจ้าเราก็แสดงลงที่น้ำใจ น้ำใจเป็นสำคัญ ถ้าคนไม่มีน้ำใจเช่นการกระทำคุณงามความดี ผลไม่ได้เท่าที่ควร ส่วนทางชั่วมันมีน้ำใจของมันตลอด จึงไม่กล่าวถึงเลย น้ำใจเพื่อไหลลงสู่ความทุกข์ ความทรมาน มันมีด้วยกันทุกคน ท่านจึงไม่เรียกว่าน้ำใจเพราะเป็นฝ่ายชั่ว

ส่วนทางดีท่านเรียกน้ำใจ ฝ่าฝืนบิกบับสิ่งที่ชั่วทั้งหลายเข้ามาสู่ความดีเป็นลำดับ ลำด่า ท่านจึงเรียกน้ำใจ พระสาวกทั้งหลายก่อนที่จะมาเป็นสภะของพวกเรา ท่านออกมาด้วยน้ำใจ ตามตำราโอยเห็นแล้วน่าสลดสังเวชมากนะ พระราชามหากษัตริย์ที่เสด็จออกมาบวชแล้วสำเร็จเป็น สงฆ์ สรณ คจฺฉามิ ของพวกเรามีน้อยเมื่อไร ไม่น้อยนะ กษัตริย์มีมากตามหัวเมืองต่าง ๆ ที่เป็นกษัตริย์ ได้ทราบข่าวคราวกิตติศัพท์กิตติคุณของพุทธศาสนาระบือออกไป

ท่านอุตสาหะเสด็จเข้ามาฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า เกิดความเชื่อความเลื่อมใส สละออกเลย ไม่ได้สนใจกับหอปราสาทราชมณเฑียร บริษัทบริวาร สมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์ มุ่งหน้าต่อธรรมอันเลิศเลอโดยถ่ายเดียวด้วยกัน นี่ในตำรา ท่านเสด็จออกมาด้วยน้ำใจ นี่หมายถึงพระมหากษัตริย์ที่เสด็จออกมาบวชในพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าเรา จากนั้นก็เศรษฐีภุมมพี ลงมาถึงพ่อค้าประชาชน ออกด้วยน้ำใจ ๆ นี้แหละ

ผลที่ท่านได้ก็ สงฆ์ สรณ คจฺฉามิ คือเป็นสภะขององค์ท่านได้แล้ว ท่านก็มาเป็นสภะของโลกได้ ท่านว่า ปุณฺณุกฺเขตต์ โลกสุส คือพระสงฆ์เป็นเนื่อนาบุญของโลก แปลแล้วว่า เป็นเนื่อนาบุญของบ้านของเมืองเขา ตามไร้ตามนาเป็นเนื่อนาข้าว ถ้าเนื่อนาดีข้าวก็สวยงาม ผลประโยชน์ก็ได้มาก ถ้าเนื่อนาไม่ดีผลไม่ค่อยได้มาก นี่พระสงฆ์สาวกท่านเป็นปุณฺณุกฺเขตต์ เป็นเนื่อนาของโลกของสงสาร เขาหว่านพืชลงไปคือการทำบุญให้ท่านต่อพระสงฆ์เหล่านี้ เป็นบุญเป็นมหาคุณอย่างมากมาย ผิดกับการทำบุญกับที่ทั้งหลายเป็นอันมากทีเดียว ท่านจึงเรียกว่าปุณฺณุกฺเขตต์ โลกสุส พระสงฆ์เป็นเนื่อนาบุญของโลก ก่อนท่านพยายามบำเพ็ญองค์ของท่านด้วยน้ำใจจริง ๆ

น้ำใจสำเร็จออกมาเป็นมรรคเป็นผล แล้วกลับมาเป็นที่พึ่งของโลก เป็น สรณ คจฺฉามิ ของพวกเรา นี่ท่านออกมาจากน้ำใจ แล้วพวกเราทั้งหลายเป็นลูกศิษย์ตถาคต ก็ขอให้ดูน้ำใจเจ้าของ ถ้ามันมีบกบางลงไป หรือเหือดแห้งลงไป ให้พยายามพุง ความ

เหือดแห้งนั้นได้แก่พวกกิเลสตัณหา มันดูดมันซึมเข้าไปให้น้ำใจเหือดแห้งลงไป ไปเติมอยู่ที่กิเลส กลายเป็นหม้อน้ำร้อน เป็นกองฟืนกองไฟกลับมาเผาเรา ถ้าน้ำใจความดีเบาบางลงไป จะกลายเป็นน้ำพินน้ำไฟ น้ำนรกอเวจี กลับมาเผาเรา จึงต้องให้พยายามเสมอ อย่าให้น้ำใจเรอบกพร่อง

ใจนี้เป็นเครื่องยืนยันภพชาติของสัตว์มาเป็นเวลานานแสนนาน ไม่มีต้นไม่มีปลาย คำว่าสัตว์เกิดแล้วตาย เกิดแล้วตาย มีมาเลยกับเลยกลับ คือนับไม่ได้ แล้วไม่มีจิตวิญญาณแม้ดวงเดียว ตายแล้วสูญไม่มี มีแต่ตายแล้วเกิด ตายแล้วเกิด การเกิดนั้นเกิดสูง ๆ ต่ำ ๆ เหมือนมดโต่ขอบด้ง ท่านแสดงไว้ในธรรมว่า ในวิภูวนสามท่านแสดงไว้ว่า *กิเลสวัฏฏ์* กิเลสเป็นวิภูวนอันหนึ่งพาสัตว์ให้ทำกรรม *กรรมวัฏฏ์* กรรมคือการกระทำดีชั่ว ก็เป็นวิภูวนอันหนึ่งที่จะหมุนสัตว์ให้ไปทางสูง ทางต่ำ ทางดี ทางชั่ว ทางสุข และทุกข์ อันที่สามท่านเรียกว่า *วิปากวัฏฏ์* นี้คือผลแห่งการทำดีทำชั่วที่เกิดขึ้นจากกรรมวัฏฏ์

กรรมวัฏฏ์เกิดขึ้นจากกิเลสวัฏฏ์เป็นเครื่องหนุนให้ทำกรรม คืออยู่เฉย ๆ ไม่ได้ สัตว์โลก ต้องทำกรรม กิเลสมันหมุนให้ทำ ส่วนมากมันหมุนให้ไปทางต่ำ ที่นี้คำว่าการกรรมของวัฏจักร สัตว์โลกยอมมีทั้งดีทั้งชั่วแทรกอยู่ในหัวใจตนเอง จึงไม่มีแต่ชั่วล้วน ๆ พอจะจมน้ำเดียวเลย มีดีที่จุดที่ลากันไว้ ท่านจึงเรียกว่ากรรมวัฏฏ์ คือกรรมนี้ทำดีทำชั่วอยู่ในสัตว์ ในบุคคล เสมอหน้ากันหมด ใครระลึกได้ไม่ระลึกได้ เชื่อไม่เชื่อก็ตาม ว่า การทำนี้ผิดหรือถูก ดีหรือชั่ว ทำได้ด้วยกัน ผิดได้ด้วยกัน ถูกได้ด้วยกัน นี้ละจึงเป็นกรรมดีกรรมชั่ว สูง ๆ ต่ำ ๆ จึงเรียกว่าวิปากวัฏฏ์ คือรับผลของกรรมดีชั่วนี้มาแล้ว ถ้าผลทางชั่วมันก็หมุนลงทางต่ำให้มีความทุกข์มากลำบากลำบาก ถ้าผลในทางดีก็หมุนขึ้น ๆ ถ้าดีสุดยอดพ้นไปเลย นี้ท่านเรียกว่าวิปากวัฏฏ์

ท่านเรียกว่า วิภูวนสาม คือมันพาสัตว์ให้วนตลอด คำว่าตายแล้วสูญไม่มี ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ซึ่งล้วนแล้วเป็นศาสดาองค์เอกมาสอนโลกด้วยกันนี้ ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดจะสอนแหวกแนวว่าตายแล้วสูญ แม้แต่วิญญาณดวงเดียวของสัตว์โลกอย่างนี้ไม่มี แสดงเป็นเสียงเดียวกันเลยว่า ตายแล้วเกิด ๆ คือเกิดด้วยอำนาจแห่งดีและชั่ว จึงมีสูงมีต่ำลุ่ม ๆ ตอน ๆ ถ้าหมดเกิด พ้นแล้วก็ไม่ตาย พ้นแล้วก็ไม่สูญ ตกอยู่ในนรกก็กับก็กลับ ความทุกข์ความลำบากหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร ในนรกหลุม นั้น ๆ จิตวิญญาณดวงนี้ยอมรับเสวยกรรม แต่ไม่ยอมสูญ

เมื่อพ้นจากกรรมมาแล้วเพราะกฎของกรรมย่อมเป็นกฎอนิจจัง และเปลี่ยนแปลงขึ้นมา มาทางดีก็ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งสร้างชาติถึงบรรลุนิพพาน ถึงพระนิพพานแล้วเป็นอมตจิต อมตธรรม ไม่มีคำว่าตาย ถึงแดนนิพพานแล้วเรียกว่าไม่ตาย

และไม่เกิดด้วย ส่วนลงทางนรกนี้ไม่สูญ มีเปลี่ยนแปลงมาตลอด ๆ นิพพานแล้วไม่เปลี่ยน นี่ละจิตวิญญาณดวงนี้จึงไม่เคยมีในจิตดวงใดของสัตว์โลกว่าตายแล้วได้สูญไป มีแต่ตายแล้วเกิด ตายแล้วเกิด

เมื่อสิ้นความเกิดทุกอย่างแล้วก็ไม่ตาย ท่านจึงเรียกว่าธรรมเลิศเลอ คืออมตธรรม ดังที่ท่านแสดงไว้ว่า ทุกข์ นตฺถิ อชาติสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด คือเกิดมาต้องยอมรับทุกข์หนักเบาอย่างน้อยเป็นธรรมดา เมื่อไม่เกิดหมดสมมุติแล้ว ทุกข์ก็ไม่มี เพราะทุกข์ก็เป็นสมมุติ ลื่นซากไปหมดตามกิเลส ไม่มีอะไรเหลือ นั่นแหละถึงอมตมหา นิพพาน นี่เรียกว่าไม่สูญ แต่ไม่สูญในธรรมชั้นสุดยอด หายกังวลเรื่องใจที่เป็นนักท่องเที่ยวก่อเกิดตายที่นั่นที่นี้ตั้งเป็นมาแต่ก่อนไม่มี พอจิตบริสุทธิ์แล้วพุ่งถึง นิพพาน นิพพานเที่ยง

นี่ละท่านแสดงไว้ในวิภูวนสาม กิเลสวัฏฏ์ กรรมวัฏฏ์ วิปากวัฏฏ์ ทำสัตว์ให้หมุนไปอย่างนี้ วิปากวัฏฏ์ ทำดีทำชั่ว ได้ผลดีผลชั่ว ก็ต้องเป็นสุขเป็นทุกข์ พอพ้นจากนี้แล้วก็ถึงนิพพาน แล้วก็สูญคำว่าจิต ให้พากันเข้าใจให้ถูกต้องตามทางของศาสนาที่สอนไว้โดยถูกต้อง ทุกพระองค์สอนไว้เป็นแบบเดียวกัน อย่าพากันไปลุ่มหลงกับกิเลส ตัณหาตาบอด มันทำพวกเราให้ตาบอดตกเหวตกบ่อมาตั้งกับตั้งกัลป์ มีแต่กิเลสทั้งนั้น หลอกหลวงสัตว์โลก แต่ธรรมท่านไม่เคยหลอกหลวงใครเลย ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดไม่เคยหลอกหลวง สอนธรรมเป็นความสัตย์ความจริงล้วน ๆ ไม่ว่าพระองค์ไหนสอนแบบเดียวกัน บุญมีสอนแบบเดียวกันหมด ไม่มีคัดค้าน เพราะเห็นอย่างเดียวกัน รู้ อย่างเดียวกัน จะไปลบล้างความรู้ความเห็นของตนได้ยังไง

นี่แหละท่านเรียกว่าเป็นเสียงเดียวกัน บาป บุญ นรก สวรรค์ นิพพาน ท่านสอนไว้แบบเดียวกันหมด อย่าไปหลงตาม กิเลสมันก็สอนแบบเดียวกันหมด ไม่มีกิเลสตัวใดจะเอาความจริงมาสอนสัตว์โลก ให้สัตว์โลกวิ่งตามแล้วไปสวรรค์นิพพาน เหมือนเราเกี่ยวเราเกาะ ยึดธรรมเป็นทางเดินถึงนิพพานได้ กิเลสเกาะไปเท่าไรก็ลงไป ๆ นี่เขาก็เป็นหนึ่งของเขาเหมือนกัน ฝ่ายกิเลสนี้จะมีแต่ความหลอกหลวงตมต้นโดยถ่ายเดียว ความจริงไม่มี ฝ่ายธรรมมีแต่ความจริงโดยถ่ายเดียว ความจอมปลอมไม่มี

เพราะฉะนั้นจึงเป็นสองฝั่ง จิตใจเราเป็นเหมือนคลอง ฝ่ายบาปนั้นเป็นริมคลองข้างหนึ่ง ฝ่ายบุญฝ่ายธรรมเป็นริมคลองข้างหนึ่ง ใจอยู่ในท่ามกลางรับเคราะห์รับกรรมของมันอยู่ เพราะฉะนั้นใจได้ชำระเรียบร้อยแล้ว จึงปิดสิ่งที่จอมปลอมทั้งหลายถึงขั้นบริสุทธิ์ได้ พากันจำเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น ให้จำให้แม่นยำเรื่องจิตตายแล้วเกิด ๆ ตายแล้วสูญ คำว่าตายแล้วสูญไม่มีในพุทธศาสนา มีแต่ตายแล้วเกิดล้วน ๆ อย่างนี้ทุกพระองค์ของศาสนาที่สอนโลกมา

เรื่องของกิเลสมันมีทั้งตายเกิดตายสูญ ตายเกิดมันไม่ได้ปฏิเสธว่าตายแล้วไม่เกิด แต่มันหลอกสัตว์ให้ไปหาที่ลุ่มจม ตายสูญประกาศบ้างเลย ตายแล้วสูญเลย ทำดีทำชั่วอะไรไม่รับผลทั้งนั้น นี่ประเภทหนึ่งของพวกกิเลส ประเภทหนึ่งตายแล้วเกิด แต่เคยเกิดเป็นอะไรก็เกิดเป็นอันนั้น เคยเกิดเป็นสัตว์ชนิดนี้เกิดเป็นนี่ตลอดไป เกิดเป็นคนเกิดเป็นคนนี่ตลอดไป มีแต่เรื่องหลอกหลวง ไม่มีอะไรจริง ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th